

зование и на доброто възпитание. Подиръ туй разви важността на религията приблизително въ тѣзи смисълъ; Религията, чада мои, е връзката, която свързва народитѣ съ истинското образование и възпитание; тя е распространила на сѣкхдѣ чистотата на нравитѣ и на наукитѣ; тя е основа на всичкитѣ добродѣтели; тя управлява животътъ ни и възвишава душата ни въ съобщение съ невидимаго и всемогущаго Бога, и ни утѣшава въ скърбта ни съ радостното очаквание на вѣчното блаженство. Негово високопрѣосвященство съ каквато распаленность говораше, би продължавалъ още, ако силното намилително чувство не бѣшему прѣкъсело говорѣтъ. Чувство, което го обладаваше още, когато са казваше прѣдъ него словото и го правеше да рони сълзи. А тукъ дигих пакъ облетитѣ си съ сълзи очи и рѣцѣтъ си на горѣ, помози са на Всевишниятъ, призова благодатта на Духа Святаго, която благодать да ръководи Християнитѣ къмъ Спасителитѣ пътъ, къмъ пътътъ на просвѣтението и като благослови народътъ, сѣднх и трѣгнх прѣводимъ отъ много всадници и съпроводенъ съ викоуе: »Да живѣй дѣдо Иларионъ.«

Понеже слѣдущитѣ двѣ слова сж като скорошно слѣдствие отъ присѣтствието на Негово високопрѣосвященство въ Свищовъ, ний имъ давами мѣсто въ настоящата книжка. Още, защото тѣ хортуватъ за нуждата на общото образование между нашия народъ, което образование е прѣдмѣтъ за въпросъ между насъ и за постиганието на което са стремимъ.

IX.

Братия!

Когато бѣхми честити да бжде Негово високопрѣосвященство, нашиятъ владика въ градътъ ни, между дру-